

2023. 10. 22. Gazdagrét

A test és annak tagjai

Pálfalvi J. Viola

Textus: 1Kor 12,12-27

Lekció 22,24-30

A mai napon, a Helyre állt kapcsolat sorozat következő képeként a Test képe van velünk, úgy mint ahogyan a felolvasott igéből kiderül, Krisztus teste. Ezért a következőkben azt fogjuk kibontani, hogy mi is az a Krisztus teste és mit jelent e test tagjaként élni.

I. Krisztus teste és tagjai

Krisztus teste Pál apostol leveleiben az Egyház egyik megnevezése. A képnek ennél a részéről most csak rövidebben fogok szólni, mert később egy egész ígehirdetésünk lesz arról, hogy Jézus hogyan egyesíti önmagában a tagokat.

Ahhoz viszont, hogy megértsük, mit jelent Krisztus testének tagjaiként élni, elengedhetetlen, hogy röviden ránézzünk mi ez a test. Isten népét tehát az apostol több helyen az írásaiban Krisztus testével, annak tagjaival azonosítja. Fontos kiemelni, hogy Krisztust itt nem a test egy részeként azonosítja, hanem Ő maga az egész test, akik pedig hozzá tartoznak, a tagjai. Mit jelent ez? Teológiai fogalmakkal leírva azt, hogy Krisztus a kereszten a halálával lelki értelemben részévé tette az övéit önmaga testének. Ennek a gyakorlati következménye az, hogy aki megismeri Őt, aki az életét neki adja, azt a Szentlélek újjászüli és ennek a testnek a tagjává szüli újra. Talán ez így némileg elvont számunkra, ezért hozzuk egy kicsit közelebb: a test képe tehát az Egyház és Jézus bensőséges, szorosan összefüggő kapcsolatát írja le ezzel.

Krisztus testéhez mindazok tartoznak, akikben Isten Szentlelke munkálja az odatartozást. Tehát nem érdem, vagy származás szerint tartozhat valaki hozzá, hanem egyedül Isten kegyelméből. Az ebbe való megérkezés is egy irányból fakad: mindnyájan a Lélek munkája nyomán tartozhatunk Krisztushoz, aki mindent Jézussal összhangban cselekszik itt a földön. Aki Krisztus testéhez tartozik, az elismeri az Ő egyedüli uralmát a világ és a személyes élete felett. Látjuk tehát, hogy mi Krisztus teste és kik tartoznak hozzá. Most pedig azt nézzük meg, hogy mit jelent mindez gyakorlati szempontból: mit jelent ehhez a testhez tartozni.

II. Élet a testben

Azt jelenti testvérek, hogy ha Isten népéhez tartozunk, akkor egyúttal Krisztus testének tagjai vagyunk és akkor innentől számunkra is valóság mindaz, ami a következőkben elhangzik. A testhez tartozás irányba állít, megmutatja mi a dolgom a világban, az életemben. Nézzük hogyan!

1. Szükség

Krisztus testének tagjaként felismerjük, hogy szükségünk van egymásra. Pál apostol itt azzal rével, hogy a biológiai testben is az egyes testrészeknek különböző feladatuk van és így tud funkcionálni a test. Ahhoz, hogy minden a megfelelő rendben történjen, az egyes alkotóelemeknek rendeltetésszerűen kell működniük. Az sem jó, ha valami túlműködik, de abból is gond van, ha valami alulműködik, ezekből a fizikai test példájánál maradva, egyaránt betegségek származnak és ott beavatkozásra van szükség.

Talán az a rend, amiben felnőttünk abban erősít meg minket, hogy csak magunkra számíthatunk, hogy mindent egyedül kell megoldanunk, hogy halmozz fel minél több erőforrást és ne nyugodj meg, mert egyedül kell sikeresnek lenned. De Krisztus testében, az Egyházban ez nem így van. Hanem Isten úgy látta jónak, hogy nem egyvalakire bíz minden feladatot, hanem mindannyiunknak ad képességeket, amivel közösen ábrázolhatjuk ki Krisztust.

Ezen a ponton egy kis kitérőt is kell tennünk. Ugyanis amikor egyházat említünk, talán rögtön távolítanánk is magunktól az elhangzottakat, mondván, hogy én eljárók gyülekezetbe, de mi közöm van az ettől nagyobb rendszerekhez, talán idegen nekünk mindez. Itt azonban le kell szögeznünk, hogy a Krisztus test az igében mindazokat jelölik, akik Krisztushoz tartoznak, nemcsak Isten gazdagréti református népét, sőt még csak nem is Isten református népét, hanem mindenkit, aki Jézus Krisztust vallja urának. Nem léphetünk tehát két lépést hátrébb, hogy ez nem az én dolgom, mert a test tagjaként igenis dolgunk és így igenis szól számunkra az üzenet: Krisztus testének tagjaként szükségünk van egymásra.

Ez pedig ezzel együtt azt is jelenti, hogy szükség van rád is, nélkülözhetetlen tag vagy. Valaki ezt úgy fogalmazta meg, hogy minden ember egyenes arányban növekszik azzal, ahogyan szépen lassan megtalálja a helyét a Krisztustest tagjaként. Fontos tehát mindezt folyamatként látni, melynek során Isten Lelke megmutatja, hogy hol a helyünk, kivé szeretne formálni, mit bír ránk.

Innen adódik is a kérdés, ami hív a saját szívünk megvizsgálására: testvérem, te személyesen merre vagy hajlamosabb mozdulni? Mindent egyedül akarsz megoldani, legyen szó szolgálatról, istenkapcsolatról, vagy magánéletről... vagy a másik véglet jellemzőbb rád,

szívesebben hagynál inkább mindent másokra? Azért fontos a válaszunk erre a kérdésre, mert innen megyünk tovább a második megállapításunkra: Krisztus testének tagjai különbözőek.

2. Különbözőség

Azt olvassuk az ígében, hogy az egyes tagok különböznek egymástól és ez jól van így. Azért van így jól, mert Isten maga tervezte így el. Ez azt jelenti, hogy bár funkcióban, feladatban van különbség köztünk, de az értéke mindenkinek azonos. És afelől sem vagyunk tudatlanságban hagyva, hogy mi ez az érték: felbecsülhetetlen. Ugyanis Isten népének tagjává az tesz, hogy az Isten Fia az életét adta értem is, érted is, minden egyes tagért. Ezt pedig egyikünknek sem áll jogában elvitatni sem magunktól, sem másoktól.

Tehát az értékünk azonos, Isten mégis különbözőnek teremtett minket és Ő ebben gyönyörködik. Számunkra ez sokszor kihívásokat hordoz, hiszen innentől energiát kell abba tennünk, hogy értsük egymást, hogy rend legyen a kapcsolatainkban, a közösségeinkben. Talán néha tűnhet úgy, hogy mindez csak túlbonyolítja a dolgokat és Isten biztos jót mosolyog az egymással való küszködésünkön. De ennek éppen az ellenekezője igaz: az Egyháznak éppen a sokféleség a dicsősége. Mert ebben a különbözőségben tudunk méginkább arra Krisztusra felmutatni, aki önmaga sem csak egy kétdimenziós papírbáb volt, hanem a legkülönbébb módokon kapcsolódott a legkülönbébb emberekhez.

Talán úgy ülsz most itt, mint aki innen hordoz sérüléseket: vagy mert azt élted meg, hogy keresztyén közösségben nem lehetsz önmagad, vagy mert nagyon nehéz elfogadnod a különbségeinket. Az Egyház ugyanis messze nem tökéletes (ha az lett volna akár csak a kezdeti időkben, akkor valószínűleg Pálnak sokkal kevesebb levele született volna), de nem ez a végszó. Ugyanis az a jó hírem van számodra, hogy az a Lélek, akiről azt olvastuk, hogy Ő tesz minket a Krisztus testének tagjává, Ő szüntelenül munkálkodik, és Ő csiszol minket össze, Ő munkálja bennünk az egyetértést és a megbékélést, így feltárhatsz előtte a sebeidet is, ha hordozol valamit ezen a téren.

Visszatérve a központi gondolatunkhoz, a test tagjai különbözők és ez nem baleset, vagy véletlen következménye, hanem éppen hogy Isten akaratából van így, mert ezáltal ábrázoljuk méginkább Krisztust. Innen jutunk el a harmadik gondolatunkhoz: Krisztus testének tagjai törődnek egymással és törődnek az őket körbevevő világgal.

3. Törődés

A test tagjai összetartoznak és ebben az összetartozásban a szenvedéstől a dicsőségig minden közös, mert egy tag helyzete érinti a többi is. Ez pedig egymás felé fordít minket és bátorít arra, hogy vegyük észre egymás szükségét, továbbá, hogy merjük kifejezni a szükségünket. Másfelől pedig ki is tágtja a perspektívát: ugyanis hív arra, hogy a gyülekezetünk falain kívül is lássuk meg a törődés lehetőségét. Jézus úgy bátorítja a tanítványait, hogy „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást...” (Jn 13,35) Ezen a ponton könnyű lenne top praktikák szintjén megfogalmazni öt pontos cselekvési tervet, hogy hogyan vedd észre a körülötted élők szükségét, de azt gondolom, hogy nem erre van szükség. Azért nem, mert mindez csak még nagyobb terhet tenne ránk, pedig egyébként sem élünk könnyű napokat. Tehát nem cselekvési tervet szeretnénk átadni nektek, hanem arra hívlak titeket, hogy engedjük, hogy Isten Lelke formálja a gondolkodásmódunkat. „Nekem nincs kezem, de nektek van.” A Krisztus testéhez tartozás azt is jelenti, hogy egyúttal Krisztust képviseljük a környezetünkben: Őt képviselheted a törődéssel, az odafigyeléssel, a szeretetteddel. Ennek pedig a párhuzamos oldala az, hogy olyan közösséghez tartozol, ahol megélheted a törődés ajándékát, ahonnan indultunk is az igehirdetés elején, megélheted azt, hogy nem vagy egyedül.

De tudjátok, ez nem csak a fájdalomra és szenvedésre vonatkozik. Mostanában talán hangsúlyosabban van jelen Isten népének a szenvedése, de ugyanígy az örömeinkben is igaz az összetartozása a tagoknak. Kell és lehet, hogy legyen tere együtt megélni az örömeket, sikereket, hálára indító pillanatokot.

Összegezve igénk üzenetét Krisztus teste volt velünk az Isten és a népe kapcsolatát leíró képe közül. Látjuk, hogy Krisztus testének tagjai mindazok, akiknek Jézusban új élete van. A test tagjaiként pedig szükségünk van egymásra, megélhetjük a különbözőség áldásait és törődésre vagyunk elhívva.

Ámen